

แก่นแท้ 1: พระเยซูและความรอด

พระเยซู พระเจ้าในร่างมนุษย์

พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่และทรงพลังอย่างน่าทึ่ง ต้องการอย่างที่สุดที่จะให้มนุษย์เราเข้าใจในความรักที่พระองค์มีต่อเรา ทั้งเข้าใจว่าพระองค์ยิ่งใหญ่ ทรงพลัง และน่าทึ่งเพียงใด พระองค์ทราบว่ามีวิธีที่ดีที่สุดที่จะช่วยให้เราเข้าใจพระองค์ ก็คือการส่งพระบุตรของพระองค์ คือ พระเยซู ลงมาในร่างมนุษย์ การเข้าใจว่าพระเยซูคือใคร ช่วยให้เรามีส่วนรับรู้ยิ่งขึ้นว่าพระเจ้าคือใคร และพระองค์ต้องการมีบทบาทอย่างไรในชีวิตเรา

ฝูงห่าน

เคยมีชายผู้หนึ่งที่ไม่เชื่อในพระเจ้า เขาไม่ลังเลใจที่จะให้คนอื่นทราบว่าเขารู้สึกเช่นไรเรื่องศาสนาและเทศกาลทางศาสนา เช่น คริสต์มาส อย่างไรก็ตาม ภรรยาของเขามีความเชื่อ เธอเลี้ยงดูลูกๆ ให้มีศรัทธาในพระเจ้าและพระเยซูเช่นกัน ทั้งๆที่เขากล่าวดูหมิ่นคืนวันก่อนคริสต์มาส มีหิมะตก ภรรยาของเขาพาลูกๆ ไปนมัสการที่โบสถ์ ในชุมชนชาวไร่ชาวนาซึ่งเขาอาศัยอยู่ เธอขอให้เขาไปด้วย แต่เขาปฏิเสธ

“เรื่องไร้สาระ!” เขากล่าว “พระเจ้าจะลดตัวลงมาเป็นมนุษย์ในโลกทำไมกัน เหลวไหลสิ้นดี!” ภรรยาและลูกๆ จึงไปโบสถ์ ส่วนเขาอยู่ที่บ้าน

อีกพักหนึ่ง ลมแรงขึ้น กลายเป็นพายุหิมะ เมื่อชายผู้นั้นมองออกไปนอกหน้าต่าง เขาไม่เห็นอะไรนอกจากหิมะที่ตกหนัก เขานั่งพักผ่อนอยู่หน้าเตาผิงที่อบอุ่น

อีกชั่วขณะ เขาได้ยินเสียงดังปัง มีอะไรมากระแทกหน้าต่าง แล้วก็เสียงดังอีก เขามองออกไปข้างนอก แต่มองเห็นไกลแค่ไม่กี่ฟุต พอพายุค่อยๆ ซาลง เขาเสี่ยงออกไปข้างนอกเพื่อดูว่ามีอะไรมากระแทกหน้าต่าง ที่ลานใกล้บ้าน เขาเห็นห่านป่าฝูงหนึ่ง ปากกว้างมันกำลังบินไปทางใต้เมื่อติดพายุหิมะและบินต่อไม่ไหว มันหลงทางและติดอยู่ที่ไร่ของเขา ไม่มีอาหาร หรือที่หลบพายุ มันกระพือปีกบินต่ำๆ วนไปรอบลานอย่างไร้จุดหมายและมองไม่เห็นอะไร ดูเหมือนว่ามีสองสามตัวบินไปชนหน้าต่างบ้านของเขา

ชายผู้นั้นรู้สึกสงสารพวก
ห่านป่า เขาอยากจะช่วยมัน
โรจนาคงเหมาะที่มันจะไป
หลบอยู่ เขานึก ในนั้น
อบอุ่นและปลอดภัย พวก
มันนอนที่นั่นได้คืนนี้ รอ
จนกว่าพายุสงบ เขาจึงเดิน
ไปที่โรงนาและเปิดประตู
กว้าง แล้วก็เฝ้าดูและรอ
คอย โดยหวังว่าพวกห่าน
จะสังเกตเห็นโรงนาเปิดอยู่

และเข้าไป แต่ฝูงห่านกระพือปีกไปรอบๆอย่างไร้จุดหมาย ดูเหมือนว่ามันไม่เห็นโรงนา หรือตระหนักว่าจะมีความหมายต่อพวกมัน
อย่างไร ชายผู้นั้นพยายามเรียกพวกมัน แต่กลับทำให้พวกมันกลัวและบินห่างออกไปอีก

เขาเข้าไปในบ้านและออกมาพร้อมด้วยขนมปัง เขาฉีกขนมปังเป็นชิ้นๆ โรยเป็นทางนำไปสู่โรงนา พวกห่านก็ยังไม่รู้เรื่อง

เขาเริ่มหัวเสีย เขาอ้อมไปข้างหลังและพยายามไล่มันไปทางโรงนา แต่ทำให้มันกลัวมากขึ้น และกระจายไปทุกทิศทุกทาง นอกจาก
ทางเข้าโรงนา เขาทำอะไรไม่ได้เพื่อให้มันเข้าไปในโรงนาซึ่งอบอุ่นและปลอดภัย

“ทำไมพวกมันไม่ตามฉันมานะ!” เขาอุทานขึ้น “มันไม่เห็นหรือว่าเป็นทางเดียวที่มันจะรอดพายุไปได้”

เขานึกชั่วครู่และตระหนักว่ามันจะไม่ตามมนุษย์หรอก “ถ้าฉันเป็นห่าน ฉันก็คงช่วยพวกมันได้” เขาพูดเสียงดัง

แล้วเขาก็ได้ความคิด เขาออกไปที่โรงนา อ้อมห่านตัวหนึ่งของเขามา ขณะที่เดินอ้อมไปด้านหลังฝูงห่านป่า เมื่อเขาปล่อยห่านของ
เขา มันก็บินผ่านฝูงห่านป่า ตรงเข้าไปในโรงนา ห่านป่าบินตามไปอยู่ที่ปลอดภัย ทีละตัว

ชายผู้นั้นยืนนิ่งเงียบ ขณะที่ถ้อยคำซึ่งเขาเพิ่งพูดออกมาค้างอยู่ใน
หัวคิด “ถ้าฉันเป็นห่าน ฉันก็คงช่วยพวกมันได้!” แล้วเขาก็นึกถึง
สิ่งที่เขากล่าวกับภรรยาตอนหัวค่ำ “ทำไมพระเจ้าถึงอยากเป็น
เหมือนเรา เหลวไหลล้นดี!” ทันใดนั้นเขาก็สำนึกได้ พระเจ้าได้ทำ
เช่นนั้นแหละ เราเหมือนห่านป่า มองไม่เห็นอะไร หลงทาง ลับสน
และจะถึงแก่ความตาย ดังนั้นพระเจ้าจึงให้พระบุตรมาเป็นเหมือน
พวกเรา ท่านจะได้ชี้ทางให้เรา และช่วยกอบกู้เราไว้ นั่นแหละคือ
ความหมายของคริสต์มาส เขาตระหนัก

เมื่อพายุหิมะสงบลง ดวงจิตของเขาก็สงบ เขาไตร่ตรองถึงข้อคิด
แสนวิเศษนี้ ทันใดนั้นเขาก็เข้าใจจุดมุ่งหมายของคริสต์มาส ว่าเหตุ
ใดพระคริสต์ถึงได้มา ความสงสัยและความไม่เชื่อที่มีมานานหลาย
ปีอันตรธานหายไป ราวกับพายุที่พัดผ่าน เขาคุกเข่าลงบนหิมะและ
กล่าวคำอธิษฐานครั้งแรก “ขอบคุณพระเจ้าที่ลงมาในร่างมนุษย์
เพื่อช่วยผมให้รอดพ้นจากพายุ!”

(ผู้ประพันธ์นิพนธ์นาม ปรับเปลี่ยนโดย เคียธ ฟิลลิปส์ จุดพล้ง ชูตที่
3 ฉบับที่ 12)

พระเยซูมาสู่โลกในร่างมนุษย์ เพื่อให้เราเข้าใจความรักที่พระเจ้ามีต่อเรา

อย่างไรก็ตาม เมื่อพระเยซูถือกำเนิด เป็นบุตรของนางมารี พระเยซูยังคงเป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้า พระองค์และพระบิดามีสี่สัมพันธ์
แน่นแฟ้นและใกล้ชิดเป็นส่วนตัวในสวรรค์ ถึงแม้ว่าพระเยซูต้องสละความสัมพันธ์ดังกล่าวชั่วคราว เมื่ออยู่บนโลก พระเยซูยังคงเป็น
หนึ่งเดียวกับพระเจ้า ทว่าพระองค์เป็นมนุษย์ด้วย

พระเยซูกลายเป็นพระเจ้าในร่างมนุษย์ ดังนั้นเองจากพระเจ้าเป็นพระเยซู จากพระเยซูเป็นมนุษย์ เมื่อมนุษย์ยึดเหนี่ยวพระเยซู พระเยซูจะชี้หน้ามนุษย์ไปสู่พระเจ้า

ทำไมต้องมีพระเยซู

ทำไมเราต้องมีพระเจ้าผู้ช่วยด้วยล่ะ การที่จะค้นหาคำตอบ เราต้องย้อนกลับไปยังจุดเริ่มต้น เราทุกคนทราบความเป็นมาดี นั่นก็คืออาดัมกับอีฟในสวนเอเดน พระเจ้ากล่าวว่า "เจ้ากินผลจากต้นไม้ได้ทุกต้น นอกจากต้นไม้แห่งความรู้ดีชั่ว"

จอมปีศาจเลื้อยเข้ามาใกล้ล่อลวงให้เขากินผลจากต้นไม้ "หวงห้าม" นั่นเองเขาจึงค้นพบการทำชั่ว ในขณะที่เดียวกันการไม่เชื่อฟังพระเจ้าเช่นนี้ทำให้เขาห่างเหินไปจากพระเจ้า เพราะเขาไม่เชื่อฟัง และปล่อยให้ความชั่วร้ายแทรกเข้ามา เขาทำให้ตัวเองและทายาทของเขา คือพวกเรานั้นเอง ต้องสูญเสียความสัมพันธ์กับพระเจ้าที่เคยมีตั้งแต่ตอนแรก เขาต้องออกไปจากสวนเอเดน และสละความใกล้ชิดที่เคยมีกับพระเจ้า ณ ที่แห่งนั้น

พระเจ้าให้มนุษย์ตัดสินใจเลือกได้อย่างอิสระ และมอบโอกาสให้เขากลับมาสู่สัมพันธภาพกับพระองค์ แต่พอวันเวลาผ่านไปมนุษย์ก็เริ่มห่างเหินจากพระเจ้าและความรักของพระองค์ยิ่งขึ้น เนื่องจากความบาป การไม่เชื่อฟัง และการขัดขืนบัญญัติของพระเจ้า พระเจ้าลงมาสู่โลกในร่างของพระเยซู ด้วยความเมตตากรุณา เพื่อนำเรากลับไปสู่สัมพันธภาพกับพระองค์

นี่เองเราถึงต้องมีพระเยซู เมื่อเราเชื่อพระเยซู และรับพระองค์เข้ามาในใจ เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด เราจะได้รับชีวิตนิรันดร์ เมื่อชีวิตบนโลกจบลง เราจะได้อยู่กับพระเจ้าตลอดไป! นั่นเติมเต็มให้เราครบถ้วนสมบูรณ์ ตามที่กล่าวไว้ว่า "ผู้ที่เชื่อในพระบุตรก็มีชีวิตนิรันดร์" (ยอห์น 3:36)

สรุปได้ว่า ความบาปของอาดัมกับอีฟส่งผลให้มนุษย์ต้องเหินห่างจากพระเจ้า มีแต่ความดีพร้อมเท่านั้นที่ช่วยให้เรากลับไปสู่ลือ สัมพันธ์กับพระเจ้าได้ แต่แน่นอนว่าไม่มีใครดีพร้อม ดังนั้นเราต้องรับชะตากรรมด้วยการหลงทางตลอดไปหรือ เปล่าเลย เมื่อ พระเยซูพลีชีพบนไม้กางเขนเพื่อรับบาปแทนเรา พระองค์มอบของกำนัลยิ่งใหญ่ที่สุดให้แก่เรา คือความรอด เป็นการให้อภัยจากบาป และการได้รับชีวิตนิรันดร์ เราจะได้ไปสวรรค์ และอยู่กับพระเจ้าตลอดไป เมื่อร่างทางเนื้อหนังของเราสิ้นชีวิต ไม่มีผู้ใดมอบชีวิต นิรันดร์ให้แก่มนุษย์ได้ ถึงแม้ว่าในประวัติศาสตร์จะมีวีรบุรุษวีรสตรีผู้นำที่อย่างเหลือเชื่อจำนวนมากมาย และในปัจจุบันก็เช่นกัน ทว่าพระเยซูผู้เดียวมีพลังอำนาจที่จะมอบความรอดให้แก่เรา มีพระเจ้าผู้เดียวที่นำทางเรากลับมาสู่พระองค์ได้

กิจการ 4:12 ในผู้อื่นความรอดไม่มีเลย ด้วยว่านามอื่นซึ่งให้เราทั้งหลายรอดได้ ไม่ทรงโปรดให้มีในท่ามกลางมนุษย์ทั่วพิภพ

ความรอดเป็นของกำนัล ไม่มีพวกเราคนใดสมควรได้รับความรอด แต่พระเยซูได้มอบความรอดให้เราเป็นของกำนัล คุณเคยได้รับ ของขวัญจากใคร เพียงเพราะว่าเขาอยากมอบของขวัญให้คุณไหม คุณอาจจะไม่สมควรได้รับ เขามอบให้คุณเปล่าๆ เราไม่เพียงแต่ไม่ สมควรได้รับความรอดเป็นของกำนัลเท่านั้น แต่ความจริงก็คือเราสมควรตายเพื่อรับโทษจากบาปของเรา

โรม 6:23 เพราะว่าค่าจ้างของความบาปคือความตาย แต่ของประทานของพระเจ้าคือชีวิตนิรันดร์ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

แต่สิ่งที่น่าสนใจเกี่ยวกับความรอดก็คือ ไม่มีสิ่งใดที่พวกเราคนใดทำได้เพื่อหามาเอง นอกจากรับไว้เท่านั้น โดยยอมรับว่าเป็นของกำนัล ที่เราไม่สมควรได้รับ ไม่มีพวกเราคนใดดีพอที่จะสมควรได้รับ

เอเฟซัส 2:8-9 ท่านรอดโดยพระคุณเพราะความเชื่อ มิใช่โดยตัวท่านเอง แต่พระเจ้าทรงประทานให้ ความรอดมาจากการกระทำที่หาไม่ได้ เพื่อมิให้ คนหนึ่งคนใดอวดได้

กล่าวคือ พระเจ้าเพียงพร้อม สวรรค์ก็เพียงพร้อม ไม่ใช่หรือ การที่จะอยู่กับพระเจ้าในสวรรค์ คุณก็ต้องเพียงพร้อมด้วย คุณนึก ภาพออกใหม่ว่าใครเคยมีวิถีชีวิตเช่นนั้น

ลองคิดดู เพียงพร้อม ทั้งวันทั้งคืน ตลอดเวลา ไม่เคยโกรธ ไม่เคยโกหก ไม่เคยไม่เชื่อฟัง ไม่เคยทำอะไรผิดเลย เห็นได้ชัดว่าไม่มี พวกเราคนใดที่ใช้ชีวิตเช่นนั้นได้ตลอดเวลา ทั้งวันทั้งคืน

ความรอดชั่ววินาที

บางคนเชื่อว่าถึงแม้เขาได้รับความรอดแล้ว แต่เขาอาจสูญเสียไปก็ได้ แต่ถ้าเราสูญเสียความรอดไปได้ ก็คงไม่ใช่ชั่ววินาที ถึงยังงี้ เราก็ไม่สมควรได้รับอยู่แล้ว นั่นเป็นของกำนัลที่เราได้รับ เมื่อเราขอให้พระเยซูเข้ามาในใจ

หนายความของผม

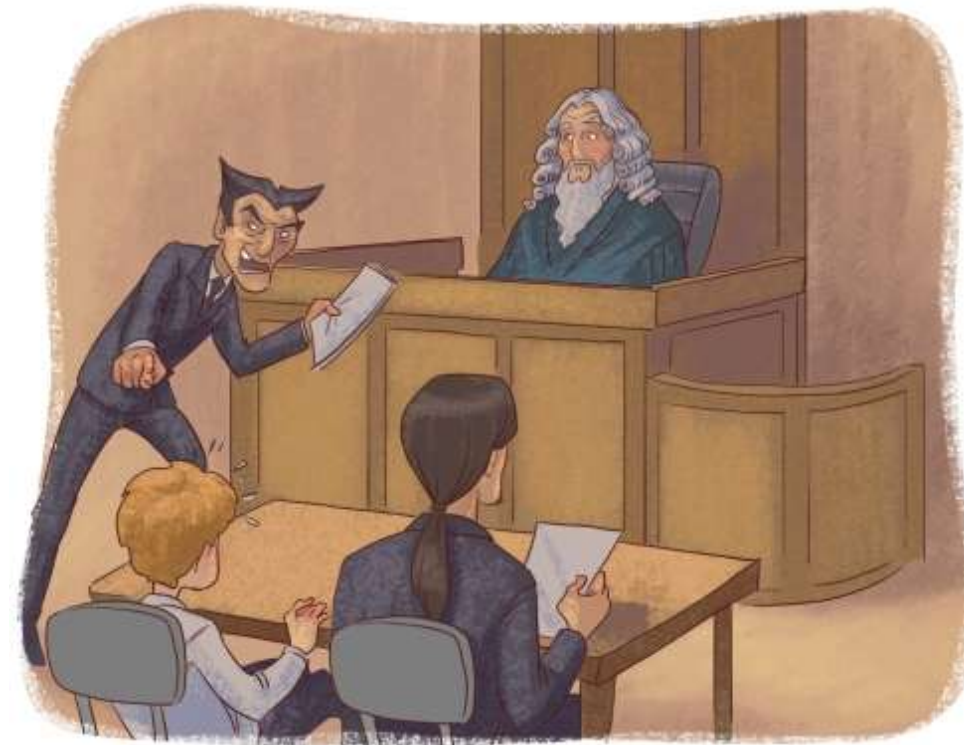
หลังจากดำเนินชีวิตที่ “ดีพอสมควร” เวลาของผมในโลกก็สิ้นสุดลง สิ่งแรกที่ผมจำได้ก็คือ ผมนั่งรออยู่ที่ม้านั่งในห้องซึ่งดูเหมือนศาล ประตุเปิดออกมา ผมถูกเรียกเข้าไปนั่งที่โต๊ะจำเลย

เมื่อผมมองไปรอบๆ ผมเห็นฝ่ายโจทก์ เขาเป็นบุรุษที่ดูดุร้าย ผู้ซึ่งคำรามใส่ผม ขณะที่จ้องมองผม เขาเป็นบุคคลร้ายกาจที่สุดเท่าที่ ผมเคยเห็นมาอย่างแน่นอน ผมนั่งลงและมองไปทางซ้ายมือ ผมเห็นหนายของผม เป็นบุรุษที่ดูอ่อนโยน แปลกที่ลักษณะท่าทางดู คู้ๆ

ประตูตรงมุมห้องเปิดออกมา ผู้พิพากษาปรากฏตัว ท่านมีท่าทางน่ายำเกรง แต่งกายเต็มยศ สวมเสื้อครุยตัวยาว ขณะที่ท่านเดินไป ยังอีกฟากหนึ่งของห้อง ผมจับตามองท่านโดยไม่อยากละสายตาไป พอหนึ่งบนบัลลังก์ ท่านกล่าวว่า “เริ่มได้”

ฝ่ายโจทก์ลุกขึ้นกล่าวว่า “ข้าชื่อซาตาน ข้ามาที่นี่เพื่อชี้ให้ท่านเห็นว่าเหตุใดชายผู้นี้สมควรตกนรก” เขาเริ่มเล่าถึงเรื่องโกหกมดเท็จที่ ผมได้บอกกล่าว สิ่งของที่ผมเคยลักขโมย และตอนที่ผมหลอกหลวงผู้อื่น ซาตานเล่าถึงพฤติกรรมเลวร้ายอื่นๆที่ผมเคยทำในชีวิต ยิ่ง มั่นกล้าออกมามากเท่าไร ผมก็ยิ่งนั่งตึระหัดลงไปเรื่อยๆเท่านั้น

ผมละอายใจเหลือเกิน จน
ไม่อยากจะมองหน้าใคร
แม้แต่ทนายของผมเอง
ขณะที่จอมปีศาจบอกเล่า
ถึงบาปต่างๆที่ผมลืมนึกไป
สนิทด้วยซ้ำ ผมโมโห
ซาตานที่บอกเล่าเรื่องราว
ทั้งหมดนี้เกี่ยวกับผม และ
ผมโมโहतนายของผมมาก
พอๆกัน เพราะเขานั่งเงียบ
โดยไม่แก้ต่างให้ผมแต่
อย่างใด

ผมทราบที่ผมมีความผิด
ในเรื่องเหล่านั้น แต่ผม
เคยทำคุณความดีมาบ้าง

ในชีวิต อย่างน้อยนั้นทดแทนความผิดที่ผมเคยทำไม่ได้หรือ ซาตานกล่าวจบด้วยความเดือดดาลว่า “ชายผู้นี้สมควรตกนรก เขามี
ความผิดในข้อหาทั้งหมด ไม่มีผู้ใดพิสูจน์ได้ว่าเขาบริสุทธิ์”

เมื่อถึงตาทนายของผม ก่อนอื่นเขาขอเดินเข้าไปที่บัลลังก์ ผู้พิพากษาอนุญาต แม้ว่าซาตานกล่าวคัดค้านอย่างหนัก ท่านเรียกทนาย
ของผมให้ก้าวออกมา ขณะที่ทนายของผมลุกขึ้นและเริ่มเดินไป ผมเห็นเขาหน้าตาเป็นครั้งแรก ในรูปลักษณะที่สง่างามยิ่งนัก ผม
ตระหนักว่าทำไมเขาจึงดูคุ้นหน้าเหลือเกิน พระเยซูนั่นเองที่เป็นทนายแก้ต่างให้ผม องค์พระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของผม!

ท่านหยุดหน้าบัลลังก์และกระซิบกับผู้พิพากษาเบาๆว่า “สวัสดิ์ พระบิดา” แล้วท่านก็หันมากล่าวกับศาลว่า “ซาตานพูดถูกว่าชายผู้นี้
ทำบาป ข้าพเจ้าไม่ปฏิเสธข้อกล่าวหาใดๆเหล่านี้ ใช่แล้ว เขาควรชดใช้หนี้บาปในนรก ชายผู้นี้สมควรได้รับโทษ”

พระเยซูสุดลมหายใจลึก และหันไปหาพระบิดา โดยยื่นมือออกมาและประกาศว่า “อย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้ายอมตายบนไม้กางเขน เพื่อ
ชดใช้หนี้บาปให้ชายผู้นี้ เพื่อบุคคลผู้นี้จะได้มีชีวิตนิรันดร์ เขารับข้าพเจ้าไว้เป็นพระผู้ช่วยให้รอด เขาเป็นของข้าพเจ้า”

พระองค์กล่าวต่อไปว่า “ชื่อของเขามีบันทึกไว้ในสมุดทะเบียนประจำชีพ ไม่มีผู้ใดแย่งชิงเขาไปจากข้าพเจ้าได้ ซาตานยังไม่เข้าใจ ชายผู้นี้ไม่ควรถูกตัดสินโทษ ทว่าควรได้รับความเมตตา”

เมื่อพระเยซูหนึ่งลง ท่านนิ่งเงียบ มองที่พระบิดาและกล่าวว่า “ไม่จำเป็นต้องทำอะไรอีก ข้าพเจ้าได้ทำไปหมดแล้ว”

ผู้พิพากษาชูมือทรงพลังขึ้นมาทูปก้อน ติดตามด้วยถ้อยคำที่ก้องไปทั่วห้อง “ชายผู้นี้เป็นอิสระ โทษทัณฑ์ของเขาถูกชดใช้ไปหมดแล้ว ยกฟ้อง”

ขณะที่พระองค์พาผมออกไป
ผมได้ยินซาตานส่งเสียง
เอะอะโวยวาย “ข้าจะไม่ยอม
แพ้ คราวหน้าข้าจะชนะ”

เมื่อพระเยซูแนะนำให้ผมไปที่
ใดต่อ ผมถามว่า “ท่านเคย
แพ้คดีหรือเปล่า”

พระคริสต์ยิ้มด้วยความรัก
และตอบว่า “ทุกคนที่มาหา
เรา และขอให้เราแก้ต่าง ก็
ได้รับการตัดสินเช่นเดียวกับ
เจ้า ‘ชดใช้โทษหมดแล้ว’”

(ข้อควรคำนึง 160)

ลองจินตนาการว่าคุณคือชายที่ต้องขึ้นศาลผู้ที่เป็นคุณ จอมปีศาจหยาบคายความผิดและบาปของคุณขึ้นมากล่าวเป็นรายการยืดยาว บางครั้งเราก็ลืมนึกเสียสันทว่าเราทำความผิดและทำบาปมากมาย แต่จริงๆ แล้วกล่องวงจรปิดนั้นเปิดตลอด 24 ชั่วโมง คุณต้องขึ้นศาล ทุกคนจับตามอง

คุณขโมยหมากฝรั่ง

คุณนินทาเพื่อนลับหลัง

คุณเปิดบังอะไรบางอย่างจากคุณพ่อคุณแม่

คุณเข้าชมเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม

คุณนึกคิดถึงสิ่งที่ไม่ค่อยดี

ไม่มีสิ่งใดที่ปิดบังไว้ได้!

แม้กระทั่งบาปลับๆ ที่ไม่มีใครล่วงรู้ ก็เปิดเผยออกมาอย่างหมดเปลือก ต่อหน้าผู้พิพากษา ทุกคนเห็นได้ชัดว่าคุณมีความผิด ตามที่ถูกกล่าวหา คุณปิดบังไว้ไม่ได้

บางคนคิดว่า "จริงอยู่ พระเยซูให้อภัย เมื่อฉันรับพระองค์ไว้ในใจ แต่บาปที่ฉันก่อหลังจากนั้นล่ะ ฉันมีความผิดไม่ใช่หรือ" ลองคิดดู ถ้าเป็นเช่นนั้น คุณจะรอดเมื่อคุณรับพระองค์ แล้วหลงไปอีกครั้งเมื่อ

คุณหัวเสียกับคนที่ทำให้คุณหกหล่นโดยไม่ได้ตั้งใจ จากนั้นคุณก็ได้ความรอดอีกเมื่อบอกพระองค์ว่าคุณเสียใจและกลับใจ ต่อมาก็สูญเสียความรอดไปอีกเมื่อคุณโกหก โดยโอกาสที่จะตกนรกพลิกผันกลับไปกลับมา

แต่พระเยซูกล่าวไว้ในยอห์น 6:37 ว่า "ผู้ที่มาหาเราจะไม่ถูกทอดทิ้งเลย" ก็เท่านั้นเอง เมื่อเราหันมาหาพระเยซู พระองค์จะไม่มีความทอดทิ้งเรา ถึงเราจะยังคงทำผิดและทำบาป พระองค์ยังคงกล่าวไว้ในยอห์น 3:36 ว่า "ผู้ที่เชื่อในพระบุตรก็มีชีวิตนิรันดร์" พระองค์ไม่ได้กล่าวว่า "ผู้นั้นจะมีชีวิตนิรันดร์ตราบใดที่ไม่ทำบาปอีกต่อไป"

พระเยซูทราบว่าเป็นคนบาป เมื่อพระองค์พลีชีพ 2,000 ปีที่แล้ว พระองค์ทราบถึงบาปต่างๆ ที่เราจก่อก่อในชั่วชีวิต และพระองค์ให้อภัยทั้งหมดเลย "โลหิตของพระคริสต์ชำระล้างเราจากบาปทั้งสิ้น" (1 ยอห์น 1:7) ไม่ว่าจะบาปในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต ดังนั้นคุณจะไม่เสียใจการ "ซดใช้หนี้บาป" ได้อย่างไร คุณมีความหวังเดียวในความจริงที่ว่าบทลงโทษของคุณได้รับการซดใช้ไปหมดแล้ว คุณจะได้รับความเมตตา ไม่ใช่ความยุติธรรม นี่ควรจะทำให้คุณคิดว่า "ฉันดีใจเหลือเกินที่ไม่ต้องรับสิ่งที่ฉันสมควรได้รับ!"

การบังเกิดใหม่หมายความว่าอย่างไร

คุณควรสงสัยไหมว่า "การบังเกิดใหม่" หมายความว่าอย่างไร พระเยซูบอกกับนิโคเดมัสในยอห์น 3:3 ว่า "ถ้าผู้ใดไม่ได้บังเกิดใหม่ ผู้นั้นจะเห็นอาณาจักรของพระเจ้าไม่ได้" พระองค์กล่าวถึงอะไรหรือ

ลองนึกดู เมื่อทารกอยู่ในครรภ์ เขาเข้าใจอะไรบ้างเกี่ยวกับโลกรอบข้าง เขาเข้าใจน้อยมาก เสียงและแสงสว่างบางส่วนเข้าไปถึงเขา แต่เขาเข้าใจใหม่ ไม่หกรอก จนกว่าเขาจะเกิดมาแล้วนั่นแหละ เขาถึงเริ่มเข้าใจโลกภายนอก พระเยซูบอกว่าในโลกวิญญาณก็เช่นเดียวกัน เมื่อคุณรับพระเยซูเข้ามาในชีวิต คุณบังเกิดในโลกวิญญาณ จากนั้นคุณก็เริ่มเติบโต เด็กทารกจับทุกอย่าง เขาอยากรู้ อยากเห็นไปหมด และรับข้อมูลจากทุกคนที่อยู่รอบข้าง แล้วก็เติบโตอย่างค่อยเป็นค่อยไป เขาเริ่มเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งที่เรียบง่าย ไม่ว่าจะเป็นรูปร่าง หรือนมแม่ จากนั้นก็เรียนรู้สิ่งที่ท้าทายยิ่งขึ้น เช่น การคลาน การพูด การอ่าน และทานอาหารปกติ ผู้ที่เป็นคริสเตียนใหม่ๆ ก็เช่นเดียวกัน หลังจากการ “บังเกิดใหม่” ก็มีหลายอย่างที่ต้องเรียนรู้ นี่เองเปโตรจึงกล่าวว่า “เช่นเดียวกับทารกแรกเกิด จงปรารถนาน้ำนมอันบริสุทธิ์แห่งพระวจนะ เพื่อจะทำให้ท่านเติบโตขึ้น” (1 เปโตร 2:2)

แน่นอนว่าสำหรับคนที่ไม่ค่อยทราบเรื่องทางวิญญาณมากนัก ก็ไม่ยากที่จะเข้าใจแนวคิดนี้ ไม่สำคัญว่าคุณจะ “หัวใส” แค่ไหน คุณต้องมีไหวพริบทางวิญญาณถึงจะเข้าใจเรื่องดังกล่าว

ชีวิต การตาย และการฟื้นชีพของพระเยซู มีคำพยากรณ์ไว้ก่อนหน้า

เมื่อเราทราบแล้วว่าเหตุใดเราต้องมีพระเยซู และทำไมพระเจ้าจึงส่งพระองค์มายังโลกในร่างมนุษย์ เรื่องราวนี้ยังมีสาระอีกมาก

ไม่ใช่ว่าปู่ๆพระเจ้านี่ “ปรากฏตัวขึ้น” เพื่อบอกให้เราว่าสิ่งต่างๆ จะเริ่มดีขึ้นสำหรับเรา เมื่อราชวงศ์เสด็จไปที่ไหน ก็จะแจ้งให้สภานิกรทราบ แล้วผู้คนเตรียมรับเสด็จ พระเจ้าบอกเราว่าพระเยซูจะมาเมื่อไร ที่ใด และอย่างไร ถ้าหากคุณคิดว่า “ไม่เป็นไรนี่ พระเจ้าแค่ส่งผู้สื่อข่าวมาล่วงหน้า” ถ้าคุณคิดเช่นนั้น ขอให้คิดดูอีกที

ประมาณ 700 ปี ก่อนหน้าที่พระเยซูจะประสูติ มีคำพยากรณ์ไว้ว่า

อิสยาห์ 7:14 ฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าจะประทานหมายสำคัญ ดูเถิด หญิงพรหมจารีจะตั้งครรภ์ และคลอดบุตรชาย เขาจะเรียกนามของทารกว่า อิมมานูเอล

สาวพรหมจารีจะตั้งครรภ์... เป็นไปได้อย่างไร ไม่มีใครทราบ ทว่า 700 ปีก่อนที่เหตุการณ์จะเกิดขึ้น พระเจ้าบอกให้อิสยาห์บันทึกไว้ ทุกคนจะได้ทราบ

ขอกล่าวเสริมว่า "อิมมานูเอล" หมายความว่า "พระเจ้าสถิตอยู่กับเรา"

ในพันธสัญญาใหม่กล่าวว่า "นางมารีย์ถามทูตสวรรค์ว่า 'จะเป็นไปได้ได้อย่างไร' ทูตสวรรค์ตอบว่า 'พระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จมาบนเธอ พลังอำนาจของพระเจ้าสูงสุดจะห้อมล้อมเธอ องค์บริสุทธิ์ที่จะบังเกิดมานั้นจะมีนามว่า พระบุตรของพระเจ้า'" (ลูกา 1:26-35)

ดังนั้นชีวิตของพระเยซูบนโลกนี้ก็มีความมหัศจรรย์มาตั้งแต่ต้น นำสิ่งที่เดียว ไซ้ใหม่ละ แต่เรื่องยังไม่จบเท่านี้

หลังจากคำถามที่ว่า "อย่างไร" ก็ต้องถามว่า "ที่ใด" เป็นเวลาถึง 800 ปี ก่อนที่พระเยซูประสูติ ผู้พยากรณ์มีคำทำนายถึงหมู่บ้านที่พระเยซูจะประสูติ

มีคาห์ 5:2 เบธเลเฮม เอฟราธาห์ แม่เจ้าเป็นท่าเล็ก ๆ ในหัวเขาคาที่ที่มีอาณาบริเวณไพศาล ทว่าจะมีผู้หนึ่งบังเกิดขึ้นเพื่อเรา เป็นผู้ที่จะปกครองในอิสราเอล ท่านมาจากสมัยโบราณกาล จากชั่วนิรันดร์

คงจะไม่ง่ายนัก แต่ลองนึกภาพดู 800 ปี ก่อนข้อเท็จจริงดังกล่าว พระเจ้าบอกว่าพระเยซูจะประสูติในเบธเลเฮม หนึ่งร้อยปีต่อมา พระองค์บอกผู้พยากรณ์อิสยาห์ว่าหญิงพรหมจารีจะเป็นมารดาของพระเยซู

พระเจ้าทรงเลือกนางมารีย์ เธอตั้งครรภ์อย่างมหัศจรรย์ แต่มารีย์และโยเซฟอาศัยอยู่ที่เมืองนาซาเร็ธ ซึ่งห่างจากเมืองเบธเลเฮมราว 100 ไมล์ เนื่องจากว่าในสมัยนั้นไม่มีการคมนาคมเหมือนกับปัจจุบัน นั่นจึงเป็นการเดินทางที่ยาวไกลอย่างแน่นอน

พระเจ้าทรงจัดแจงสถานการณ์ต่างๆ ให้การประสูติของพระเยซูเกิดขึ้นตามที่พยากรณ์ไว้หลายร้อยปีก่อนหน้านั้น ซีซาร์ (ซึ่งอยู่ถึงกรุงโรม) ออกกฎหมายให้ทุกคนกลับไปเสียภาษีที่บ้านเกิด บรรพบุรุษของโยเซฟมาจากเบธเลเฮม เขาจึงออกเดินทางกับภรรยาที่ตั้งครรภ์ เขาไปถึงเมืองเบธเลเฮมทันเวลาคลอดบุตรพอดี

ในคำพยากรณ์เกี่ยวกับสถานที่เกิดของพระมาซีฮา กล่าวว่าพระมาซีฮา "มาจากสมัยโบราณกาล จากชั่วนิรันดร์" กล่าวคือ "พระมาซีฮาสถิตอยู่เสมอมา แต่พระองค์จะประสูติที่เมืองเบธเลเฮม"

สมัยที่พระเยซูอยู่ในโลกนี้ พระองค์กล่าวว่า "ก่อนที่อับราฮัมจะมีชีวิต เราสถิตอยู่แล้ว" (ยอห์น 8:58) อับราฮัมมีชีวิตอยู่ก่อนที่พระเยซูประสูติจากนางมารีย์ ประมาณ 2000 ปี พระเยซูกล่าวถึงการที่พระองค์สถิตอยู่กับพระเจ้า ก่อนลงมาบังโลกในร่างมนุษย์

ดังนั้นเราก็มักมีคำตอบต่อคำถามว่าพระมาซีฮามาสู่โลกนี้ที่ใดและอย่างไร แต่พระเจ้าได้มอบคำพยากรณ์อีกมากมายเกี่ยวกับชีวิตหลายแง่มุมของพระเยซูในโลกนี้ มาดูกันอีกหน่อย

กษัตริย์ดาวิดได้กล่าวคำพยากรณ์เกี่ยวกับพระเยซูไว้กว่า 1000 ปี ก่อนที่พระเยซูจะประสูติ ในคำพยากรณ์ ดาวิดกล่าวถึงการเสียชีวิตอย่างโหดเหี้ยมทารุณ

เพลงสดุดี 22:14-18 ข้าถูกเหวออกมาเหมือนน้ำ กระดูกทั้งสี่ของข้าหลุดจากข้อ จิตใจข้าหลอมละลายเหมือนขี้ผึ้ง ข้าหมดกำลังวังชา ลิ้นของข้าติดอยู่ที่ขากรรไกร พระองค์ปล่อยข้าไว้ในพงคลุ้มจระราช สุนัขห้อมล้อมข้า คนชั่วร้ายล้อมข้า เขาแทงมือแทงเท้าข้า ข้านับกระดูกทั้งหมดเป็นชิ้นๆ เขาจ้องมองและยิ้มเยาะข้า เลือดคูลมของข้า เขาแบ่งปันกัน ส่วนเลือดของข้าเขาจับสลากกัน

กษัตริย์ดาวิดเอ่ยถึงใคร แน่แน่นอนว่าไม่ได้กล่าวถึงตัวเอง เพราะกษัตริย์ดาวิดเสียชีวิตอย่างสงบด้วยโรคชรา นี่เป็นคำพยากรณ์ที่ชัดเจนมากเกี่ยวกับการที่พระมาซีฮาเสียชีวิตอย่างทารุณ มาดูรายละเอียดบางส่วนในคำพยากรณ์ดังกล่าว

ข้าถูกเหวออกมาเหมือนน้ำ ... จิตใจข้าหลอมละลายเหมือนขี้ผึ้ง ในพันธสัญญาใหม่กล่าวว่าหลังจากที่พระเยซูเสียชีวิต เมื่อพระองค์ยังอยู่บนไม้กางเขน "ทหารคนหนึ่งเอาทวนแทงที่สีข้างของพระองค์ มีโลหิตปนน้ำไหลออกมา" (ยอห์น 19:34)

วิทยาศาสตร์การแพทย์ยืนยันว่า เนื่องจากวิธีที่พระเยซูถูกประหารชีวิต อาจเป็นเหตุให้มีของเหลวก่อตัวรอบๆหัวใจ เมื่อถูกหอกแทงน้ำดังกล่าวจึง "ไหลออกมา"

อีกอย่างหนึ่ง ส่วนที่กล่าวถึงทหารแทงพระองค์ ก็เป็นคำพยากรณ์เช่นกัน (เศคาริยาห์ 12:10)

กระดูกทั้งสี่ของข้าหลุดจากข้อ นั่นเป็นหนึ่งในหลายอย่างที่เกิดขึ้นเมื่อถูกตรึงบนไม้กางเขน คือกระดูกจะหลุดจากข้อต่อ

สุนัขห้อมล้อมข้า คนชั่วร้ายล้อมข้า นี่เป็นสิ่งที่นักภาพได้ง่าย เมื่อคำนึงว่าฝูงชนที่รักปร่าให้พระเยซูถูกประหารชีวิตนั้นรายล้อมและหัวเราะเยาะ ขณะที่พระองค์สิ้นชีวิต

เขาแทงมือแทงเท้าข้า จำได้ไหมว่าใครเป็นผู้กล่าวคำพยากรณ์นี้กษัตริย์ดาวิดใช้ใหม่ แต่ในสมัยของดาวิด ไม่มีใครถูกประหารชีวิตแบบนี้ในอิสราเอล ผู้คนถูกประหารจากการโดนหินขว้างปา ซึ่งเป็นโทษตามกฎหมายสำหรับผู้กระทำผิด แต่คำพยากรณ์นี้กล่าวอย่างเจาะจงว่ามือและเท้าถูกแทง

เลือดคูลมของข้า เขาแบ่งปันกัน ส่วนเลือดของข้าเขาจับสลากกัน นี่เกิดขึ้นจริงหรือเปล่า มาดูข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้

ยอห์น 19:23-24 ครั้นพวกทหารตรึงพระเยซูไว้ที่กางเขนแล้ว เขาเอาฉลองพระองค์แบ่งออกเป็นสี่ส่วน ให้ทหารทุกคนคนละส่วน ฉลองพระองค์ชั้นในนั้นไม่มีตะเข็บ ทอตั้งแต่บนตลอดล่าง เขาก็พูดกันว่า "อย่าฉีกแบ่งกันเลย แต่จับสลากให้รู้ว่าใครจะได้" ทั้งนี้เพื่อข้อพระคัมภีร์จะสำเร็จผลที่ว่า 'เลือดคูลมของข้า เขาแบ่งปันกัน ส่วนเลือดของข้าเขาจับสลากกัน' พวกทหารได้ทำดังนี้

คำพยากรณ์อีกตอนหนึ่งเกี่ยวกับการที่พระเยซูเสียชีวิต มอบให้ผ่านเศคาริยาห์ เกือบ 500 ปี ก่อนที่จะเกิดขึ้น

เศคาริยาห์ 11:12 ข้าพเจ้าจึงพูดกับเขาว่า "ถ้าท่านเห็นควรก็ขอค่าจ้างแก่เรา ถ้าไม่เห็นควรก็ไม่ต้อง" แล้วเขาก็ชั่งเงินสามสิบเหรียญให้แก่ข้าพเจ้าเป็นค่าจ้าง

ในพระกิตติคุณกล่าวว่าคืนที่พระเยซูถูกศัตรูจับกุม ยูดาสไปหาปุโรหิตใหญ่และกล่าวว่า "ถ้าข้าพเจ้าจะมอบพระองค์ไว้แก่ท่าน ท่านจะให้อะไร" แล้วเขานับเงินให้จำนวนสามสิบเหรียญ (มัทธิว 26:14, 15)

น่าทึ่งมากที่เดิยวที่ว่าก่อนที่เหตุการณ์จะเกิดขึ้น 500 ปี เศคาริยาห์บันทึกจำนวนเงินที่เจาะจงไว้ แต่ยังมีอีก ในพระคัมภีร์ข้อต่อไปกล่าวว่า

เศคาริยาห์ 11:13 พระเยโฮวาห์กล่าวกับข้าพเจ้าว่า "จงโยนเงินนั้นให้แก่ช่างปั้นหม้อ" คือเงินก้อนงามที่เขาจ่ายให้ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงเอาเงินสามลิบ เหยียญโยนให้แก่ช่างปั้นหม้อ ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์

คุณจำได้ไหมว่าเกิดอะไรขึ้นกับเงิน 30 เหยียญ หลังจากที่ยูดาหักหลังพระองค์ ยูดากลับไปหาบูโรทิตและช่างเงินไว้เนวิหาร บูโรทิตเก็บเงินนั้นไว้ในคลังไม่ได้ เพราะเป็นเงินเปื้อนเลือด เขาสงสัยว่าควรนำเงินไปใช้อย่างไร แล้วเขาจึงซื้อทุ่งนาจากช่างปั้นดินเผา เพื่อนำศพของคนต่างชาติไปฝัง

นั่นตรงกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เมื่อคำนึงถึงว่ามีคำพยากรณ์ไว้ก่อนหน้านั้น 500 ปี คือ "เอาเงินสามลิบเหยียญโยนให้แก่ช่างปั้นหม้อ ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์"

ย้อนกลับไปข้อความในอิสยาห์ ซึ่งเป็นคำพยากรณ์อีกตอนหนึ่งเกี่ยวกับพระมาซีฮา ในปี 712 ก่อนค.ศ. อิสยาห์ทำนายไว้ว่าพระบุตรของพระเจ้า "หลุมศพของท่านจัดไว้กับคนชั่ว ในความตายของท่าน เขาจัดไว้กับเศรษฐี" (อิสยาห์ 53:9)

พระเยซูต้องโทษในฐานะเป็นอาชญากร เป็น "คนชั่ว" เมื่อพระองค์เสียชีวิต พระคัมภีร์กล่าวว่า "ขโมยสองคนถูกตรึงกางเขนกับพระองค์" (มัทธิว 27:38) ชายมั่งคั่งผู้หนึ่งมีนามว่าโยเซฟแห่งอาริมาทาย ไปหาปิลาตเพื่อขอศพพระเยซู เมื่อโยเซฟได้ศพแล้ว ก็นำไปฝังไว้ในสุสานใหม่ของตน (มัทธิว 27:57-60) พระองค์ "ถูกฝังกับเศรษฐี!"

ตอนนี้เราจะกล่าวถึงกษัตริย์ดาวิดอีกครั้ง 1000 ปี ก่อนพระเยซู

ประสูติ พระวิญญูณของพระเจ้ากล่าวคำพยากรณ์ผ่านกษัตริย์ดาวิด ว่าพระผู้ช่วยให้รอดจะฟื้นคืนชีพจากความตาย

เพลงสดุดี 16:10 เพราะพระองค์จะไม่ทรงทิ้งจิตวิญญูณของข้าพระองค์ไว้เนนรก ทั้งจะไม่ทรงให้อังค์บริสุทธิของพระองค์เปื้อนเน่าไป

กษัตริย์ดาวิดเสียชีวิตและถูกฝังในสุสาน ฉะนั้นศพของท่านเน่าเปื่อย แต่พระเยซูฟื้นคืนชีพ สามวันหลังจากที่พระองค์สิ้นชีวิต!

เมื่อพิจารณาคำพยากรณ์ดังกล่าว ขอให้ย้อนกลับไปดูผลโดยปริยาย เพื่อให้แน่ใจว่าทุกคนทราบว่าคุณพระเยซูเป็นใคร เมื่อพระองค์มายังโลกนี้ พระเจ้าจึงมอบคำพยากรณ์ไว้ในพระคัมภีร์เดิมมากมาย เกี่ยวกับสิ่งที่พระมาซีฮาจะทำ รวมทั้งคำพยากรณ์ที่เราได้อ่านไปเมื่อสักครู่นี้

สิ่งที่พิศวงจริงๆ ก็คือ ถ้าหากพระเยซูเป็นเพียง "มนุษย์ปุถุชน" พระองค์เลือกได้อย่างไรว่าจะเกิดที่ไหน มนุษย์ธรรมดาผู้ใดทำให้ผู้บังคับบัญชารัฐบาลต่างชาติสั่งประหารชีวิตอย่างทารุณ ใครบ้างทำให้ศัตรูตัวฉกาจจ่ายเงินก้อนหนึ่งเพื่อหักหลังตัวเอง และถูกหัวเราะเยาะ ขณะที่สิ้นชีวิต คนสามัญธรรมดาคนใดทำให้พวกทหารนำเสื้อผ้าของตนไปพ่น ขณะที่ถูกตรึงบนไม้กางเขน และทำให้ทหารแห่งศพของตนหลังจากที่ตายแล้ว มนุษย์แบบไหนที่จูงใจให้ชายผู้มั่งคั่งนำศพตนเองไปฝังในสุสานของเขา เพียงเพราะต้องการพิสูจน์ว่าชีวิตของเขาเป็นจริงตามคำพยากรณ์ที่จารึกไว้หลายร้อยปีก่อนหน้า

ขอให้ระลึกว่าคุณพระเยซูพิสูจน์ว่าคุณพระองค์เป็นผู้ใดจริง ก็ต่อเมื่อพระองค์ทำให้คำพยากรณ์ทุกข้อเป็นจริง

นอกจากคำพยากรณ์เหล่านี้แล้ว ยังมีคำพยากรณ์เกี่ยวกับพระเยซูอีกกว่า 300 ข้อ ที่เป็นจริงเช่นกัน ซึ่งรวมไปถึงรายละเอียด นานับประการเกี่ยวกับที่พระเยซูประสูติ ดำเนินชีวิต ประกาศข่าวสาร เสียชีวิต และฟื้นคืนชีพ! สรุปได้ว่า มีพระบุตรของพระเจ้า เพียงผู้เดียว มีทั้งชีวิตที่เป็นไปตามคำทำนายอย่างเฉพาะเจาะจง

ตลอดประวัติศาสตร์มีผู้นำทางศาสนาที่ยิ่งใหญ่มากมาย เช่น โมฮัมหมัด พระพุทธเจ้า ขงจื้อ โมเสส และท่านอื่นๆ แต่ไม่มีผู้ใดเคย อ้างว่าตนเป็นพระเจ้า หรือพระบุตรของพระเจ้า นั่นเป็นข้อเท็จจริงสำคัญมากที่ควรระลึกไว้ เพราะเป็นความแตกต่างใหญ่หลวงที่สุด ระหว่างพระเยซูและบรมครูอื่นๆ ในประวัติศาสตร์โดยตลอด

ผู้สอนหลายท่านเอ่ยถึงความรักและความเข้าใจ ทว่าพระเยซูผู้เดียวมีสิทธิ์เอ่ยอ้างว่าพระองค์เป็นพระเจ้า และพระองค์เป็นความรัก ของพระเจ้าที่มอบให้แก่ชาวโลก

ตำนานรัก

เป็นเรื่องยากที่จะเข้าใจว่าพระเยซูมีความรักให้เรามากเพียงใด เป็นความรักที่เหนือล้ำความรักของมนุษย์ พระองค์เต็มใจมายัง โลกในร่างมนุษย์ สัมผัสอารมณ์ความรู้สึกของมนุษย์ ถูกจอมปิศาจล่อใจถึง 40 วัน เผชิญกับความหิวโหย ความผิดหวัง และการถูก ทักหลัง ไม่เพียงเท่านั้น พระองค์ยอมถูกโบยตี และเสียชีวิตอย่างทารุณ ทั้งยังรู้สึกลัวว่าพระบิดาปล่อยให้พระองค์เสียชีวิตตามลำพัง ทั้งนี้ก็เพราะพระองค์รักเรา และต้องการให้เราได้รับความรอด

ในสวนเกธเสมี พระเยซูกล่าวว่า "พระบิดาเจ้าข้า ถ้าพระองค์พอ พระทัย ขอให้จอกนี้เลื่อนพันไปจากข้า เถิด แต่อย่างไรก็ดี อย่าให้เป็นไปตามใจข้า แต่ให้เป็นไปตามพระทัย ของพระองค์"

พระเยซูไม่ต้องทนทุกข์กับการตาย อย่างทรมานเช่นนั้น เมื่อพระองค์ถูก นำตัวไปหาพิลาต พระองค์เพียงแค่ ปฏิเสธว่าไม่ได้เป็นพระบุตรของพระ เจ้า เขาอาจจะเขี่ยพระองค์บ้าง แต่ เขาคงไม่จับพระองค์ตรึงไม้กางเขน แน่นนอน หรือพระองค์อาจคิดนี้แล้ว ทูตสวรรค์นับพันมาปรากฏ และพา พระองค์ไปสู่ที่ปลอดภัย แต่พระองค์ ไม่ได้ทำเช่นนั้น พระองค์เลือกที่จะ ตายเพื่อให้เราทุกคนได้รับความรอด ซี. เอส. ลิวอิส บันทิตผู้ชาญฉลาด และ

อดีตศาสตราจารย์ผู้เรืองนามแห่งมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ กล่าวไว้ดังนี้ว่า "สิ่งที่ไร้สาระที่ผู้คนกล่าวเกี่ยวกับพระองค์บ่อยๆ ว่า "ฉันยินดีที่จะนับถือ
ว่าพระเยซูเป็นบรมครูผู้ทรงศีลธรรมจรรยา แต่ฉันไม่ชอบรับว่าพระองค์เป็นพระเจ้า" นั่นเป็นสิ่งที่เราไม่ควรกล่าว ถ้าหากคนใดเป็นมนุษย์
ธรรมดาๆ และกล่าวสิ่งที่พระเยซูกล่าวไว้ ก็ไม่ถือว่าเขาเป็น "ผู้ทรงศีลธรรมจรรยา" แต่เขาคงเสียสติ และไม่รู้อะไรเลย หากไม่แล้วเขาก
เป็นปีศาจจากขุมรก! คุณต้องเลือก ว่าพระองค์เป็นพระบุตรของพระเจ้าจริง หรือไม่ก็เป็นคนเสียสติ หรือเลวร้ายกว่านั้น

"คุณบอกว่าพระองค์เป็นผู้โง่เขลา ถ่มน้ำลายเหยียดนามของพระองค์ และหาว่าพระองค์เป็นปีศาจก็ได้ หรือคุณจะเลือกน้อมค้ำับ และนับถือ
พระองค์เป็นพระเจ้า แต่อย่ากล่าวอะไรที่ไร้สาระว่าพระองค์เป็นแค่ "บรมครู" พระองค์ไม่ได้ให้ข้อนั้นเป็นทางเลือก พระองค์ไม่ได้มุ่งหมายเช่นนั้น
นโปเลียน โบนาปาร์ต ก็ตระหนักถึงเอกลักษณ์สูงสุดของพระเยซู และบ่งบอกไว้ว่า "ข้าพเจ้ารู้จักมนุษย์ดี ข้าพเจ้าบอกได้ว่าพระเยซูคริสต์ไม่ใช่
มนุษย์ธรรมดาๆ มนุษย์ทั้งโลกเทียบไม่ได้กับพระองค์ อเล็กซานเดอร์ ซีซาร์ ชาลลมาญ และตัวข้าพเจ้า ได้ก่อร่างสร้างอาณาจักรขึ้นมา แต่เราสร้าง
พื้นฐานความเป็นอัจฉริยะของเราด้วยสิ่งใด ด้วยการใช้กำลัง ทว่าพระเยซูคริสต์สร้างอาณาจักรของพระองค์ด้วยความรัก ณ ตอนนี้มีผู้คนนับล้านที่
ยอมตายเพื่อพระองค์

(“พระเยซูคือใคร)

ทุกสิ่งที่เราเห็นจากการที่พระองค์ดำเนินชีวิต ก็เป็นข้อพิสูจน์ ถึงแม้ว่าพระเยซูได้ทรมานทศวรรษมากมาย ตอนที่พระองค์อยู่บนโลก
เช่น การชูปชีวิตคนตาย ช่วยให้เห็นตาบอดมองเห็น และอะไรต่ออะไร ทว่าสิ่งที่เด่นชัดจริงๆ ก็คือเจตนารมณ์แท้จริงเบื้องหลังทุกสิ่ง
ที่พระองค์ได้ทำ ความรักแท้ที่ไม่เห็นแก่ตัวอย่างสิ้นเชิง คือสิ่งที่เป็แรงกระตุ้นพระองค์

คุณคงทราบข้อพระคำที่ว่า "ความรักของพระคริสต์ครองใจข้า" แต่คุณเคยคิดใหม่ว่าอัครสาวกเปาโลกล่าวถึงอะไรจริงๆ ความรัก
ของพระคริสต์จริงแท้แน่นอน! เปาโลกล่าวว่า "เมื่อข้าพเจ้านึกถึงสิ่งที่พระเยซูได้ทำเพื่อข้าพเจ้า ด้วยการพิสูจน์ความรักที่พระองค์มี
โดยยอมพลีชีพแทนข้าพเจ้า นั้นแหละผลักดันให้ข้าพเจ้าทำทุกสิ่งทีพระองค์ขอ
และดำเนินชีวิตตามที่พระองค์ประสงค์ เพื่อแสดงถึงความชอบคุณต่อพระองค์"

คุณน่าจะถามตัวเองนะว่า "ความรักของพระคริสต์ผลักดันให้ฉันทำอะไร" เรา
แสดงให้พระองค์เห็นบ้างไหมว่าเราสำนึกในบุญคุณต่อพระองค์ เป็นการง่ายที่
จะคุ้นเคยกับเรื่องนี้ แต่ก็สำคัญที่จะไม่หลงลืมทุกสิ่งทีพระเยซูทำเพื่อเรา และ
ยอมประสบบกับอะไรต่างๆ นานาเพื่อพิสูจน์ถึงความรักที่พระองค์มีต่อเรา โดยให้
เราแต่ละคนมีโอกาสได้ไปอยู่กับพระองค์ในสวรรค์ เมื่อเราเสียชีวิตแล้ว

บ่อยครั้งเราเคยได้ยินเรื่องเล่าหรือชมภาพยนตร์ที่พลกนิกรผู้จงรักภักดี ยอม
สละชีวิตเพื่อปกป้องเกียรติยศของตน พระเยซูเป็นจอมราชา ทว่าพระองค์สละ
ชีวิต เพื่อให้เรามีชีวิตที่ดีขึ้น คือชีวิตนิรันดร์

พระองค์ถูกทอดทิ้ง เราจึงได้รับการอภัย

พระองค์ถูกลงโทษ เราจึงเป็นที่ยอมรับ

พระองค์ยอมตาย และฟื้นคืนชีพ เราจึงมีชีวิตอยู่

ช่างเป็นความรักที่น่าทึ่งจริงๆ กล่าวได้เพียงว่าเป็นความรักที่น่าทึ่งจริงๆ!

(ปรับเปลี่ยนจากเพลงของ คริส ทอมลินน์ ชื่อ จอมราชาของข้า)

